

Citeerwijze: CbB 8 juli 2015; [RB 2536](#);
 ECLI:NL:CBB:2015:191 (ITC Reisclub tegen ACM)
 Eerder RB-nummer: [RB 2438](#)
 Duiding door: Eliëtte Vaal
 Betrokken bij de zaak: nee

Onderwerpen, trefwoorden, dossiers

- Wet oneerlijke handelspraktijken; misleidende handelspraktijken, zwarte lijsten.
- Wet handhaving consumentenbescherming.
- Gemiddelde consument/ vatbare doelgroep.
- Bewijsvergaring door toezichthouder.

Wat is nieuw, afwijkend of een voortzetting?

<i>nieuw</i>	-
<i>afwijkend</i>	-
<i>voortzetting</i>	Het arrest betreft vooral een voortzetting van de geldende leer op het gebied van de beoordelingsmaatstaf van misleidende reclame en OHP. Zie overwegingen zwarte lijsten, misleiding en beoordeling zwakkere doelgroep.

Wat is de juridische kern?

Het CbB verklaart het beroep van ITC Reisclub ongegrond en het beroep van de ACM tegen het vonnis van de rechtbank gegrond.

- [Toerekenbaarheid van overtredingen aan ITC Reisclub \(r.o. 3.3.\)](#)

Uitnodigingen werden verzonden onder de handelsnaam ICT Reisclub en hadden essentiële functie voor de verkoop van producten van ITC Reisclub. Niet gebleken dat ingeschakelde derden geheel zelfstandig uitnodigen verzonden.

- [Door ACM vergaarde bewijs rechtmatig \(r.o. 3.4\)](#)

Het anoniem deelnemen aan de dagtochten door de medewerkers van de ACM levert geen strijd op met artikel 5:15 Awb, artikel 5:13 Awb of artikelen 6 en 8 EVRM.

- [Gemiddelde consument / vatbare groep \(r.o. 3.5\)](#)

ITC Reisclub kon redelijkerwijs voorzien dat haar handelspraktijk (samenstel van reclame, uitnodiging, planning en dagtocht) minder daadkrachtige ouderen met een kleiner sociaal netwerk zouden kunnen aanspreken die vervolgens bijzonder vatbaar zijn voor de handelspraktijk van ITC Reisclub. Deze groep komt in aanmerking voor extra bescherming die de Whc biedt tegen OHP.

- [misleiding omtrent motief handelspraktijk \(r.o. 3.6\)](#)

Overtreding artikel 6: 193c lid 1 sub c BW. De uitnodigingen riepen een beeld op van ‘een leuk dagje

uit’ en maakte het karakter van deze dagtochten (verkoopdemonstraties) niet duidelijk.

- [Overtreding zwarte lijsten en agressieve praktijken \(r.o. 3.7 en 3.8\)](#)

→ Zwarte lijst misleidende gedragingen: Strijd met artikel 6:193g, aanhef en sub t BW: Anders dan uitnodiging suggereerde was geen sprake van gratis geschenken voor nieuwe clubleden.

→ Zwarte lijst agressieve praktijken: Strijd met artikel 6:193i, aanhef en sub h BW: In de uitnodigingen is de indruk werd gewekt dat een persoonlijke prijs was gewonnen, die pas in ontvangst kon worden genomen door deel te nemen aan de dagtocht. Niet is bewezen dat daadwerkelijk prijzen zijn uitgereikt.

- [Misleiding door informatie over specifiek prijsvoordeel](#)

In tegenstelling tot de rechtbank is het College van oordeel dat sprake is van strijd met artikel 6:193c lid 1 sub d BW. De uitnodiging bevatte informatie die de onjuiste suggestie wekte dat een prijsvoordeel slechts voor een selectie van genodigde gold.

Wat is de voorgeschiedenis?

- Handelend onder de naam ITC Reisclub organiseert Goltex Vertriebs GmbH, dagtochten waarvoor zij Nederlandse consumenten uitgenodigde per post. De uitnodigingen voor deze dagtochten wekte de indruk van een leuk dagje uit. De hoofdactiviteit van het dagje uit bestond echter uit verkoopdemonstraties van onder meer eigen gezondheidsproducten.
- [ACM](#): boetes; in totaal € 300.000,-; Whc en BW.
- [Besluit op bezwaar](#) (met BAC): boetebesluit in stand.
- Rb Rotterdam [[ECLI:NL:RBROT:2013:CA0879](#)]: beroep grotendeels ongegrond. Ten onrechte overtreding art. 6:193c lid 1 sub d vastgesteld (r.o. 2.1).

Persoonlijk commentaar/annotatie?

Interessante overwegingen in verband met de wijze van bewijsvergaring door ACM door middel van anonieme deelname aan dagtochten. Het CbB overweegt dat de gehuurde ruimtes (bus en horecalocaties) niet onder de bescherming van artikel 8 EVRM vallen. Vervolgens overweegt het College aan de hand van arresten van het EHRM waarin is geoordeeld dat rechtspersonen een beroep kunnen doen op bescherming van de woning als bedoeld in artikel 8 EVRM, dat - ook in het geval de gehuurde ruimtes als woning kwalificeren - geen sprake is van strijd met artikel 8 EVRM.

Gerelateerde jurisprudentie?

I.v.m. artikel 8 EVRM bescherming van woning: zie r.o. 3.4 .

Belangrijkste rechtsoverwegingen

3.4 (...) Het College deelt niet het standpunt van [onderneming 1], dat uit de jurisprudentie van het EHRM volgt dat de gehuurde bussen en horecalocaties onder de bescherming van haar woning als bedoeld in artikel 8 EVRM vallen. Het EHRM heeft weliswaar meerdere malen geoordeeld dat onder omstandigheden ook rechtspersonen een beroep kunnen doen op bescherming van de woning als bedoeld in artikel 8 EVRM (zie onder andere de arresten Bernh Larsen Holding e.a. (14 maart 2013; no. 24117/08), Petri Sallinen e.a. (27 september 2005; no. 50882/99), Buck (28 april 2005; no. 41604/98), Colas Est e.a. (16 april 2002; no. 37971/97), Funke (25 februari 1993; no. 10828/84), Niemietz (16 december 1992; no. 13710/88) en Chappell (30 maart 1989; no. 10461/83), maar dat een door een rechtspersoon gehuurde ruimte of vervoermiddel ook onder die bescherming valt, volgt niet uit de jurisprudentie van het EHRM. Het College ziet ook overigens niet in dat de hier aan de orde zijnde ruimtes als "woning" van [onderneming 1] in de zin van artikel 8 EVRM moeten worden aangemerkt en aldus onder bescherming van dat artikel vallen. Het ging immers om van anderen gehuurde ruimtes, die bovendien louter werden gehuurd ten behoeve van (verkoop)bijeenkomsten, en waarmee enkel werd voorzien in tijdelijke behoefte aan (personen)vervoer dan wel (verkoop)ruimte. Dat in dit geval sprake is van een (voldoende en structurele) band tussen de gehuurde ruimtes en [onderneming 1], zodat deze ruimtes als woning van [onderneming 1] bescherming van artikel 8 EVRM behoeven, kan naar het oordeel van het College dan ook niet worden gezegd.

Voor zover de hier aan de orde zijnde gehuurde ruimtes, gezien de ontwikkeling die blijkt uit de genoemde arresten van het EHRM, wel onder de bescherming van de woning, als bedoeld in artikel 8 EVRM, zouden vallen, is het College van oordeel dat sprake is van een inbreuk die bij wet is voorzien en in een democratische samenleving noodzakelijk is in het belang van het economisch welzijn. (...) Gelet op hetgeen het College heeft overwogen over de wijze waarop de toezichthouders in dit geval gebruik hebben gemaakt van hun betredingsbevoegdheid en de – veronderstelde – inbreuk hebben gepleegd, is die inbreuk noodzakelijk en proportioneel. Het College acht daarbij van belang op te merken dat het EHRM in § 49 van het arrest Colas Est e.a. heeft overwogen dat "(...) the entitlement to interfere may be more far-reaching where the business premises of a juristic person are concerned (...)", hetgeen is herhaald in § 104 van het arrest Bernh Larsen Holding. Daaruit leidt het College af dat bij rechtspersonen als [onderneming 1] minder snel moet worden aangenomen dat er sprake is van een ongerechtvaardigde inbreuk op de bescherming van de woning.

3.6. (...) Het College kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank hierover en verwijst naar de overwegingen (in r.o. 21) die haar tot dat oordeel hebben gebracht. Ook het College is van oordeel dat de uitnodigingen een beeld oproepen van 'een leuk dagje uit'. De verwijzingen op de uitnodiging, de aanmeldstrook en de folders naar de verkoopdemonstraties waren in dat licht volstrekt onvoldoende om het karakter van deze dagtochten (verkoopdemonstraties) duidelijk te maken. De rechtbank heeft terecht geoordeeld dat [onderneming 1] informatie heeft verstrekt, die de gemiddelde consument als hier aan de orde misleidend kan worden aanzien van de motieven voor de handelspraktijk en de aard van het verkoopproces, en dat zij aldus artikel 6:193c, eerste lid, aanhef en onder c, BW heeft overtreden.

3.7 (...) Artikel 6:193g, aanhef en onder t, BW bepaalt – voor zover hier van belang – dat de volgende handelspraktijk onder alle omstandigheden misleidend is: een product als gratis, voor niets of kosteloos te omschrijven als de consument iets anders moet betalen dan de onvermijdelijke kosten om in te gaan op het aanbod en het product af te halen dan wel dit te laten bezorgen.